

תמחה את זכר עמלק, והם גרמו
לשבר את שני הלוחות של
התורה.

ומיד - ותפקחנה עיני שניהם
וידעו ישראל כי עירמם הם.
בשעבוד של מצרים שהיו בלי
תורה, ונאמר בהם (יחזקאל טו) ואת
ערום ועריה. ואיוב בגלל זה
אמר פעמים (איוב א) ערם יצתי
מבטן אמי וערם אשוב שמה.
מה שהיה מש"ה אתהפך לערב
רב לשמ"ה ולשנינה. אשוב
שמה - כאן רמז שעתיד לחזר
ביניהם בגלות האחרונה, והולך
ביניהם לשמ"ה, והוא אמר (שם)
ה' נתן וה' לקח יהי שם ה'
מברך.

ובזמן שנשברו שני הלוחות
התורה, ותורה שבעל פה, נאמר
בהם ויתפרו עלה תאנה. התפסו
בכמה קלפות מערב רב משום
כי עירמם הם, שלא תתגלה
ערוםם. וכסוי שלהם כפני ציצית
ורצועות התפלין, עליהם נאמר
ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור וילבשם. אבל לגבי
ציצית - ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרת. זהו (תהלים מה)
חגור חרבך על ירך גבור, וזו
קריאת שמע שנאמר בה (שם קמט)
רוממות אל בגרונם וגו'. זהו ויעשו
להם חגרת.

וישמעו את קול ה' אלהים וגו',
כשקרבו להר סיני. זהו שפתוב
(דברים ד) השמע עם קול אלהים
מדבר מתוך האש וגו'. וערב רב
מתו. והם היו שאמרו למשה
(שמות ב) ואל ידבר עמנו אלהים פן
נמות, ומצאו את התורה. ואלה
הם עמי הארץ שנאמר בהם
(דברים כז) ארוור שכב עם כל
בהמה, בגלל שהם מצד אותו
שנאמר בו ארוור אתה מכל
הבהמה.

זכר עמלק ואנון לתברא תרין לוחין
דאורייתא.

ומיד ותפקחנה עיני שניהם וידעו ישראל כי
ערומים הם בטונא דמצרים דהו בלא
אורייתא ואתמר בהו (יחזקאל טו) ואת ערום
ועריה. ואיוב בגין דא אמר תרין זמני (איוב א)
ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה.
מה דהו מש"ה אתהפך לערב רב לשמ"ה
ולשנינה. אשוב שמה הכא רמז דעתיד
לתתזרא בינייהו בגלותא בתראה ואזיל
בינייהו לשמ"ה ואיהו אמר (איוב א) יי' נתן ויי'
לקח יהי שם יי' מבורך.

ובזמנא דאתברו תרין לוחין דאורייתא.
ואורייתא דעל פה אתמר בהון
ויתפרו עלה תאנה. אתכסו בכמה קליפין
מערב רב בגין פי ערומים הם דלא יתגלי
ערייתיהו. וכסוייא דילהון כפני ציצית
ורצועין דתפלין. עלייהו אתמר. ויעש יי'
אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם.
אבל לגבי ציציות ויתפרו עלה תאנה. ויעשו
להם חגורות דא איהו (תהלים מה) חגור חרבך על
ירך גבור. ודא קריאת שמע דאתמר ביה (תהלים
קמט) רוממות אל בגרונם וגו'. דא הוא ויעשו
להם חגורות:

וישמעו את קול יי' אלהים וגו' פד קריבו
לטורא דסיני. דדא הוא דכתיב (דברים
ד) השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש
וגו' וערב רב מיתו. ואנון הו דאמרו למשה
(שמות ב) ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות
ואשפחו אורייתא. ואלין אנון עמי הארץ
דאתמר בהון (דברים כז) ארוור שוכב עם כל
בהמה בגין דאנון מסטרא דההוא חויא
דאתמר ביה ארוור אתה מכל הבהמה.